

הולך ומתקרב אהוד בנאי

לפתע משום מקום רכבת הופיעה
הוא קפץ עליה, עליתי אחריו,
נעמד שותק בין הקרונות
אור לבן מרצד על פניו.
הגיע המבקר, ביקש כרטיס,
לא היה לי, לא הספקתי לקנות,
אמר שארד בתחנה הבאה
אחרת זה יגמר בצרות
האיש הלבן נעלם ונגזז
לא ידעתי איפה אני בעיר
יצאתי לרחוב אל מול בית מגורי
ראיתי אותך מבעד לחלון הבהיר

היי סטריט, רחוב גבוה,
מנסה בשמיים לנגוע

ראיתי רחובות מעניינים מזה
אבל אף פעם לא ראיתי רחוב ארוך כזה
נמתח מכאן עד לקצה העיר
צלליות נצמדות אל הקיר.
והנה הנה הבן אדם
מסמן לי ללכת אחריו ונעלם
אל גרם מדרגות שיורד מהרחוב
אל תחנת רכבת מוארת באור חשמל צהוב

היי סטריט, רחוב גבוה,
מנסה בשמיים לנגוע

ירדתי אחרי הארנב הלבן
אל רציף תחנת רכבת בלי זמן
הוא התיישב על ספסל, הדליק סיגריה,
סימן לי לשבת על ספסל אחר
וכל הזמן הייתה לי הרגשה
שמישהו שם מתבונן בנו מהצד ומשדר

היי סטריט, רחוב גבוה,
מנסה בשמיים לנגוע

לא עצמתי עין כל הלילה רדופת מחשבות ובהלה
אוחזת בכוח בקבוק של מים כחבל הצלה
הדופק מהיר אין לי אוויר
הלילה בודד הלב שוב רועד

אבא תן לי יד
אל תשאיר אותי לבד

הראש שלי טס במהירות האור גבוה מדי לא מצליחה לעצור
קולות וצללים עולים מן התהום רודפים אותי גם בחלום
קשה לי לנשום בתוך גל של חום
ואין לי זמן ואין מקום

אבא תן לי יד
אל תשאיר אותי לבד

כשהיית קטנה לקחתי אותך על הכתפיים
אמרת: "עכשיו אני קרובה אל השמיים"
בואי נעלה ביחד אל גן המגדלור
הרוח נרגעת והפחד יעבור

אבא תן לי יד
אל תשאיר אותי לבד

לו הייתה לי סירה לבנה כענן
הייתי מפליג מעבר לזמן
אל הרגע שבו הנביא מתעורר
ורואה מעין מתגבר
והמים זורמים מטבריה לסדום
אל הים התיכון אל הים האדום
יוצאים למרחב האוקיינוס פתוח
ממתיקים את הים המלוח
עץ פרי מלבלב על גדות הנהר
העלים מרפאים את העצב המר
והמים צלולים טהורים ושוטפים
חזון יחזקאל אחרית הימים

שער נפתח, מפרש נמתח ברכות
היה יכול להיות כל כך פשוט – לשוט

מרחף בחלום על כנפי אור ורוח
מתעורר במקום שכוח אל וקשוח
החומה סוגרת, לא נשאר לי אוויר
מה קורה שם, מעבר לקיר

עולה על ספינה לבנה כחלום
יוצא ומפליג על נהר השלום
מחליק אל האופק על אור הנהר
מעבר לוואדי מעבר להר

שער נפתח, מפרש נמתח ברכות –
היה יכול להיות כל כך פשוט – לשוט

מוקשים לפניך כך השלט אומר
ומעבר לשם אין עם מי לדבר
אף אחד לא יכול להתיר את הקשר
התהום פעורה ואין גשר

עולה על סירה לבנה כיוונה
יוצא ומפליג מחוץ לעונה
עובר קו ירוק, גונב את המסלול,
תופס גל, עובר את הגבול

שער נפתח, מפרש נמתח ברכות –
היה יכול להיות כל כך פשוט – לשוט

על גג בית מלון מעבר לים
מאלתר על גיטרה ניגון נעלם
חולף כמו הרוח, חומק כמו הצל,
ואין לי מושג לאן זה הולך ומתגלגל

ואת שם בבית שומעת אותי
בחלום שחלמתי היית אחותי
הסתרתי כאב כשיצאת לפגישה
כשהתעוררתי את שוב היית לי לאישה

אל תדאגי תמיד לצידך
גם אם רחוק בקרבתך
אופיע פתאום בלי הודעה
אדפוק על דלתך
אביא לך את כל האהבה

כשהלילה יירד אני אחזור
אדליק את הנר במנורת המאור
אביא לך פסנתר מור ולבונה
אתקן את הלב אחזיר לו את כל הכוונה

אל תדאגי תמיד לצידך
גם אם רחוק בקרבתך
אופיע פתאום בלי הודעה
אדפוק על דלתך
אביא לך את כל האהבה

אל תדאגי לנצח אזכור
הגשם יחלוף הסתיו יעבור
אופיע פתאום בלי הודעה
אדפוק על דלתך
אביא לך את כל האהבה

אל תדאגי

אני תקוע בשנות השישים
ואת במנה הראשונה,
כנראה שלי יש הפרעה בזהות
ולך הפרעת אכילה
אני יכול להסתדר
רק עם עגבנייה במקרה,
אבל את תמיד רוצה יותר

כאילם עומד על סף דלתך
כשופר שאין בו מילה
זקוק למחילה -

כאילם עומד על סף דלתך
בתפילה שאין בה מילה
זקוק למחילה

ערב שבת, מלאכי רחמים,
והנרות שלך דולקים
הילדה שבגרה באת לשבת
אל שולחן ההורים
אני אומר דבר תורה
והיא מקשיבה
היא מאמינה

כאילם עומד על סף דלתך
כשופר שאין בו מילה
זקוק למחילה -

בואי נלך לים נשטוף את הפצעים מהרגליים
נפתח חלון ברכב נקשיב לדיסק ישן בינתיים

לקראת ראש השנה מסדר ערימות של ניירת
מנסה שוב ושוב לפתוח את הסתימה בצנרת
לפעמים אני מרגיש איך שהכול ממני בורח
לפעמים אני מרגיש בתוך בייתי כמו אורח

כאילם עומד על סף דלתך
כשופר שאין בו מילה
זקוק למחילה -

בואי נלך לים נשטוף את הפצעים מהרגליים
נפתח חלון ברכב נקשיב לדיסק ישן בינתיים

כאילם עומד על סף דלתך
בתפילה שאין בה מילה
זקוק למחילה

זקוק למחילה

ז'אן ז'אק מון אמי חי לנצח במרסי בחדר חם מלא עשן
עם אוסף של עטים וכובעים מרחף מעל הזמן.
ילד מגודל עם בטן מלאה במים
מדליק ג'וינט באמבולנס בדרך לטיפול
מתופף על דופן המיטה ושר שנסון עם האח האלג'יראי
הולך במסדרון בית החולים כמו מלך נפאלי
כובע צבעוני ומקל עם גולת זהב
אחיות מחייכות לקראתו: מה שלומך מיסיה גולדברג?

ז'אן ז'אק מון אמי חי לנצח במרסי בחדר חם מלא עשן,
עם אוסף של עטים וכובעים מרחף מעל הזמן.
מבקש עטים לאוסף מהרופאים, מהאחיות, מהנהג,
מניח בחדרו על המדף שיהיה מסודר,
מדגים לי כובע דרוזי, והודי, ואת זה קח הביתה בשבילך.
שבת גשומה במרסי, חמין אצל מאדאם שרה
הולכים לאורך הרחוב, חוזרים אל החדר החם
אני עושה הבדלה הוא מבקש: "בקול רם!"
ז'אן ז'אק מון אמי חי לנצח במרסי בחדר חם מלא עשן,
עם אוסף של עטים וכובעים מרחף מעל הזמן.

הוא מנמנם, אני בוהה בטלוויזיה, טליתרום בצרפתית, הוא פוקח עין ואומר:
"בוא בוא מון אמי, בוא תשכב כאן על ידי".
אני נרדם לצדו... והייתי רוצה עכשיו לעצור את הזמן
אבל צריך כבר לקום לנסוע לשדה התעופה.
אנחנו נפרדים בלי דרמה כאילו ניפגש שוב בקרוב
אני יוצא למסדרון חשוך כל כך קשה לי לעזוב
את ז'אן ז'אק מון אמי שחי לנצח במרסי בחדר חם מלא עשן
עם אוסף של עטים וכובעים מרחף מעל הזמן.

מדלג מבמה אל במה, זיקוקים ועל האש בכל פינה
העם מקטיר עולות וזבחים, ערב יום העצמאות למדינה

הקהל מעורבב מזרח ומערב ואריתראים שהלכו לאיבוד במדבר,
פעילים וזעמים מניפים אגרופים צועקים לעברי: זמנך עבר!
ואני לא יודע אם הם מבקשים את השיר או שאולי הם רוצים שאני אפסיק ואלך
ובינתיים הכול שם רק הולך ומסתבך...
משמאל מופיעה להקת המחול הקיבוצית, בהורה עבשוית ומסחררת
ומימין מתנחלים עם עדר עיזים ורב אמריקאי על כאפיה מעופפת,
המפרט שלי נוזל, אני שוכח מילים, איך החלום נהפך לי לסייט -
לא מזהה את חברי ללהקה, ודאי נפלה כאן טעות.

מדלג מבמה אל במה, זיקוקים ועל האש בכל פינה
העם מקטיר עולות וזבחים, ערב יום העצמאות למדינה

מקהלת הקשישים מניפה פטישים על הנוער העובד עם החרמש בקמה
אי משם מופיעה שירה של גמלים, יחידת צנחנים מסתערת על הבמה.
מישהו קם ושואל: "למה לא אומרים כאן הלל?" ומישהו אחר אומר:
"לא, לא הלל, תחנון!"

וראפר בדואי עולה לבמה וצועק: "אינית ואינת מג'נון!"

שו אלאייאם, וונו סלאם
شو هالايام وين السلام

מדלג מבמה אל במה, זיקוקים ועל האש בכל פינה
העם מקטיר עולות וזבחים, ערב יום העצמאות למדינה

סבא אברם לאן היית הולך
עם מגבעת ילקוט ומקל
צ'רלי צ'פלין פרסי הולך לאיבוד
בשיכונים של ארץ ישראל

ובראשך הקודח רואה חזיונות
על מלכות חדשה, גאולה
טס לפרס בשליחות חשאית
ואחר כך חוזר למיטה

לא מבין מה הוא שר כל הדרך ברגל
עם אישה וארבעה ילדים
הולכים בלילות מברמן לירושלים
ובמשך היום מסתתרים

לא מבין מה הוא שר בקול מתגלגל
שנכנס לי ישר אל הלב
יום שהוא לא יום ולא לילה
הולך ומתקרב

במסעדה פרסית בדרום תל אביב
ברמקולים שיר משתפך
שאני אמות מכיסופים או מאהבה
או מהשד יודע מה הוא שר שם

עם מטפחת הראש ועיניים רכות
היא נראית לי כמו סבתא רחל
עוד דקה מוציאה לך גורמה סבוי
זה על האש מתבשל

לא מבין מה הוא שר בקול מתגלגל
משירי עד נחלת בנימין
מביאה לשולחן שפע ירק טרי
אומרת שזה גם טעים גם בריא

לא מבין מה הוא שר בקול מתגלגל
שנכנס לי ישר אל הלב
יום שהוא לא יום ולא לילה
הולך ומתקרב

ארוך היה הקרב ומר עד היום הוא לא נגמר,
אף אחד לא מנצח אף אחד לא מנוצח,
והמבצע המתבצע - עוד נמשך לו ונמשך.

אז מה עושים עכשיו אדוני המלך
אולי תיתן פקודה הביתה לחזור?
אנחנו כאן בחושך, בעומק הביצה
על כביש ללא מוצא

המלך בביתו לבד מגיף את התריסים הולך לישון
אומר: "עכשיו זה לא מתאים, נראה, אולי בבוקר יום ראשון".

יצאה פקודה מעם המלך: "לדהור אל הצפון,
להשליט סדר ומשמעת בממלכת הכישוף".
והצבא כמו תמיד נאמן לא מתווכח
את נעוריו הפורחים אל הקרבות שולח.

ארוך היה הקרב ומר לא במהרה נגמר
אף אחד לא מנצח אף אחד לא מנוצח
והמבצע המתבצע - כך נמשך לו ונמשך.

אז מה עושים עכשיו אדוני המלך
אולי תיתן פקודה הביתה לחזור?
אנחנו כאן בחושך בעומק הביצה
על כביש ללא מוצא

יצאה פקודה מעם המלך: "צבא צריך להישאר,
נכון שהמצב לא קל אבל אסור לו לוותר,
אם נסתלק עכשיו זו תהיה ממש בושח,
להתחפר יותר עמוק בבקשה!"

עוד לקוח בא, מבקש פנס,
נפש מבקשת אור
הוא מחייך, מאיר פנים
את זה האיש יזכור

בעומק הלב, על אש קטנה,
הנעורים עוד בוערים
מדי פעם, בלילות,
הוא נפגש עם החברים

איש כל-בו שנותן שירות
כיסוי למשהו אחר
מבחוץ הוא נראה לגמרי רגיל
בפנים מסתתר הרבה יותר

פושט את הסרבל של הכל-בו
מחליף פנים
יוצא לרחוב ונעלם
בין המוני האנשים

כל בוקר באותה השעה
יוצא לעבודה
עולה לאוטובוס עם האזניות
מתנתק מההמולה
לובש את הסרבל של הכל-בו,
מחליף זהות
נותן עזרה לכל דורש
בנועם ובמסירות

זנב הקוקו האפור רומז
שהיו גם זמנים אחרים
הוא שוטט וליקט ניצוצות
בנופים רחוקים

איש כל-בו שנותן שירות
עם לב של משורר
מבחוץ הוא נראה לגמרי רגיל
בפנים מסתתר הרבה יותר

לקוח רוצה תנור ספירלה
נפשו קרה עד כאב,
הוא מקשיב לבן אדם,
מעניק לו את כל תשומת הלב

זוכרת את הגן הקסום, אור ירח על המים
ריחפנו יחד יד ביד בין אדמה לבין שמיים,
ולא ידענו מה זה רע ידענו רק מה טוב,
עד שהגיעה השעה לקום ולעזוב.

גורשנו מגן עדן, השער אחרינו נסגר
מלאך חמוש בחרב עומד על המשמר
תדעי לך שהזמן מסתובב במעגל
אל המקום ממנו באנו לשם נחזור, זה הגורל.

החרב מתהפכת מהעבר אל העתיד
מחכה בקצה הדרך, מאירה כמו לפיד,
להט חרב מתהפכת, ברק חשמל בתוך ענן שחור,
נלך אחריה, עד שיעלה האור.

להט חרב מתהפכת

דקה מהכביש הראשי, עברנו מימד
ארבעה נגנים וסאונדמן אחד

נבלענו אל תוך שכונת הדממה
איש לא שמע

כלב לא נובח מנוע לא נוהם
הולך כחולם, הולך כחולם

כולם ישנים בשכונת הדממה
רק אנחנו שומרים על הקצב
עם אוושת העצים ברוח
ערוגות הפרחים והעשב

אחי גיבורי הצלילים
טובלים באוקיינוס של שקט
בכל דקה אפשר
להרגיש את הרטט

דף חלק מזמין אותיות
צלילים עושים את דרכם
חלל פנוי מחכה לאותות
גלי קול מעולם נעלם

כלב לא נובח
מנוע לא נוהם
הולך כחולם

הולך כחולם

שכונת הדממה

מילים ולחן **אהוד בנאי**

למעט: זקוק למחילה - מילים **מרים בנאי**

היי סטריט / שכונת הדממה / אל תדאגי / ערב יום העצמאות - לחן **אהוד בנאי** וגיל סמטנה

לשוט - לחן **אהוד בנאי**, **גיל סמטנה** ונושי פז | להט חרב מתהפכת - לחן **נושי פז**

הפקה מוסיקלית **גיל סמטנה** | עיבודים **גיל סמטנה**, **אהוד בנאי**, **נושי פז**, **ערן פורת**, **אלעד כהן בונן**, **ביל צור**

ניהול פרויקט **אסי שילוח**

הקלטות ועריכה **אבי עין צור** | הקלטות ועריכות נוספות **גיל סמטנה**

הוקלט באולפני "בית מלאכה" | מיקסים ומאסטרिंग **דונן הלל iScream Studio**

שכונת הדממה
אהוד בנאי גיטרה חשמלית, שירה
גיל סמטנה גיטרה בס
נושי פז גיטרה חשמלית
ערן פורת תופים
אלעד כהן בונן כלי הקשה
BJ Cole Pedal Steel Guitarist

להט חרב מתהפכת
אהוד בנאי שירה
גיל סמטנה גיטרה בס, קלידים
נושי פז גיטרה חשמלית, אקוסטית
מאיה בלזיצמן צ'לו

איש כל בו
אהוד בנאי גיטרה אקוסטית, שירה
גיל סמטנה גיטרה בס
נושי פז גיטרה חשמלית
ערן פורת תופים אלקטרוניים
ביל צור קלידים
אבטה בריהון סקסופון

הפקה בפועל **מירה נאור**

עיצוב גרפי **סטודיו לי ותמר**

צילום עטיפת אלבום **חצי אלגאי**

הסעה ובית חם **מיקי כורש**

בית שילוח הפקות **מירה נאור**, **יעל לוי**, **גיא קול חנוך**

ייעוץ מקצועי **איל לוטקר**

שינוק דיגיטלי **עירן רסלר** | confia

מיתוג ותקשורת רותי מרום 03-5656413 | ruty@mp1.co.il

ייצוג בלעדי **שילוח הפקות** 03-5106061 | info@shiloahp.co.il

www.ehudbanai.co.il | www.facebook.com/ehudbanai

זה התחיל בהליכת לילה חלומית בעיר זרה עם חברי ללהקה במורד היי סטריט עד לשכונת הדממה, זה המשיך בסשן לילי, באולפן דרום תל אביב, כשניסנו לשחזר בצלילים ובמילים את מאורעות הלילה ההוא, וזו הייתה אבן הפינה לאלבום הזה שמתחיל בהיי סטריט ומסתיים בשכונת הדממה. גילי הוביל את הדרך ואחז במושכות המרכבה, נושי הוסיף השראה גדולה ושמחה, ערן נתן את הקצב בעוצמה וברגישות, אלעד הביא רוח טובה ומרוממת, ביל פרש שטיח של מסתורין, בי ג'יי שלח גלי קול מלונדון, אבטה, מאיה, ניצן-חן ויעקב לב שמח באו לבקר והוסיפו אור ורגש. אחי גיבורי הצלילים, תודה לכם על האלבום הזה, שהוא הולך ומתקרב.

היי סטריט

אהוד בנאי גיטרה חשמלית, שירה
גיל סמטנה גיטרה בס, קלידים
נושי פז גיטרה חשמלית, קלידים
ערן פורת תופים
אלעד כהן בונן כלי הקשה
אבטה בריהון סקסופון

לשוט

אהוד בנאי גיטרה חשמלית, שירה
גיל סמטנה גיטרה בס, קלידים, קולות
נושי פז גיטרה חשמלית, קולות
אקוסטית, קולות
ערן פורת תופים
אלעד כהן בונן כלי הקשה
BJ Cole Pedal Steel Guitarist

אבא תן לי יד

אהוד בנאי גיטרה אקוסטית, שירה
גיל סמטנה גיטרה בס, קלידים
נושי פז גיטרה חשמלית
ערן פורת תופים
אלעד כהן בונן סמבורין
ביל צור קלידים

אל תדאגי

אהוד בנאי גיטרה חשמלית, שירה
גיל סמטנה גיטרה בס
נושי פז גיטרה חשמלית
ערן פורת תופים
אלעד כהן בונן כלי הקשה
ביל צור קלידים
ניצן-חן רזאל כינור

זקוק למחילה

אהוד בנאי שירה, גיטרות חשמליות
גיל סמטנה גיטרה בס
נושי פז גיטרה חשמלית, אקוסטית
ערן פורת תופים
אלעד כהן בונן סקסופון
ביל צור קלידים

ז'אן ז'אק מון אמי

אהוד בנאי גיטרה חשמלית, שירה
גיל סמטנה גיטרה בס
נושי פז גיטרה חשמלית, אקוסטית
ערן פורת תופים
אלעד כהן בונן כלי הקשה, סינטיסייזר

מסעדה פרסית

אהוד בנאי גיטרה חשמלית, שירה
גיל סמטנה גיטרה בס
נושי פז גיטרה חשמלית
ערן פורת תופים
ביל צור קלידים
יעקב לב שמח זאב

ערב יום העצמאות

אהוד בנאי גיטרה חשמלית, שירה
גיל סמטנה גיטרה בס
נושי פז גיטרה חשמלית
ערן פורת תופים
אלעד כהן בונן כלי הקשה
ביל צור קלידים
אבטה בריהון סקסופון

שיר הפרשים

אהוד בנאי גיטרה חשמלית, שירה
גיל סמטנה גיטרה בס
נושי פז גיטרה חשמלית, אקוסטית
ערן פורת תופים
אלעד כהן בונן כלי הקשה
ביל צור קלידים

